

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	12
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	15
PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ.....	16

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 33/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Legnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w skład kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony (art. 98 § 3 k.p.c.) wchodzi koszty przejazdu do sądu pełnomocnika będącego adwokatem?"

III CZP 34/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy i jakie przesłanki ważności testamentu podlegają badaniu w sprawie o wydanie zaświadczenia dla wykonawcy testamentu (art. 986 k.c. w zw. z art. 665 k.p.c.)?"

III CZP 35/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Jaką opłatę (stosunkową czy podstawową) w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) należy pobrać od pozwanego jako opłatę od apelacji w sytuacji, gdy pozwany w apelacji wnosi o rozłożenie na raty zasądzonego roszczenia przy czym wniosku o rozłożenie na raty świadczenia dochodzonego przez powoda nie składał w postępowaniu przed Sądem pierwszej

instancji, zaś w przypadku obowiązku pobrania opłaty stosunkowej w jaki sposób ustalić wartość przedmiotu zaskarżenia?"

III CZP 36/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy w obecnym stanie prawnym – po wejściu w życie przepisów art. 305¹ – 305⁴ k.c. – aktualnym pozostaje stanowisko o istnieniu roszczenia z § 2 art. 231 k.c. dla właściciela gruntu, na którym posadowiona jest linia energetyczna, rozumiana jako inne urządzenie wzniesione przez nieuprawniony podmiot?"

III CZP 37/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"W jaki sposób, osoby o których mowa w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2003 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266) odpowiadają wobec właściciela za zapłatę odszkodowania normowanego w ust. 1 i 3 tego artykułu?"

III CZP 38/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy możliwe jest umorzenie z mocy samego prawa egzekucji z nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym alimentów w przypadku braku złożenia przez wierzyciela w przeciągu

roku wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania co do nieruchomości dłużnika?"

III CZP 39/12

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy odstąpienie od umowy wzajemnej pozbawia stronę dokonującą takiego odstąpienia roszczenia o zapłatę przez drugą stronę kary umownej, zastrzeżonej na wypadek zwłoki lub opóźnienia za okres poprzedzający odstąpienie od umowy, jeśli strony w umowie nie zastrzegły prawa dochodzenia tej kary również w przypadku odstąpienia od umowy, zastrzegły natomiast karę umowną przysługującą z tytułu odstąpienia od umowy?"

III CZP 40/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy sytuacja, w której osoba prawna ma tzw. «zarząd kadłubowy» jest objęta hipoteką art. 42 § 1 k.c., a zatem sąd ustanawia dla niej kuratora?"

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 80/11 – z dnia 12 kwietnia 2012 r. w składzie 7 sędziów
na pytanie prawne Rzecznika Ubezpieczonych

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

III CZP 8/12 – z dnia 20 kwietnia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Jednostka badawczo-rozwojowa odpowiada za szkodę wyrządzoną w marcu 1998 r. wskutek błędu w sztuce lekarskiej, popełnionego przez osobę wchodzącą w skład zespołu szpitala działającego w strukturze tej jednostki i będącą jej funkcjonariuszem, także wtedy, gdy działalność szpitala była finansowana na zasadach właściwych dla jednostek albo zakładów budżetowych.

III CZP 10/12 – z dnia 20 kwietnia 2012 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Pozorna umowa poręczenia, zawarta dla ukrycia umowy przelewu wierzytelności przez wierzyciela zakładu opieki zdrowotnej z

podmiotem profesjonalnie zajmującym się obrotem wierzytelnościami i pozasądową windykacją wierzytelności, może naruszać umowny zakaz zawarcia umowy przelewu wierzytelności;

Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 13/12 – z dnia 20 kwietnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku:

"Czy pod pojęciem «dróg ekspresowych» użytym w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) należy rozumieć każdy rodzaj drogi ekspresowej, określonej w art. 4 pkt. 10 i art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115), zaliczonej do sieci autostrad i dróg ekspresowych, niezależnie od nadania im statusu drogi płatnej poprzez rozporządzenie Rady Ministrów wydane na podstawie delegacji zawartej w treści art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571)?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 6/12 – z dnia 26 kwietnia 2012 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Jeżeli remitent przeniósł weksel własny przez indos i dokonał również na rzecz indosatariusza przelewu wierzytelności, którą weksel zabezpieczał, wystawca tego weksla może przeciwstawić indosatariuszowi zarzut częściowej zapłaty sumy wekslowej, mimo że zapłata nie została uwidoczniiona na wekslu.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 215/11 – wyrok z dnia 12 stycznia 2012 r.

Do należnego wynagrodzenia agenta ubezpieczeniowego stosuje się art. 761 § 1 k.c.

II CZ 144/11 – postanowienie z dnia 18 stycznia 2012 r.

Podstawą wznowienia postępowania przewidzianą w art. 401 pkt 2 k.p.c. jest brak należytej reprezentacji, którego strona nie mogła przy zachowaniu należytej staranności podnieść przed uprawomocnieniem się wyroku.

III CZ 10/12 – postanowienie z dnia 26 stycznia 2012 r.

Ocena sądu, czy zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem sądu oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy. W związku z tym może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa.

II CSK 670/11 – wyrok z dnia 2 lutego 2012 r.

Przekazanie kwoty pieniężnej tytułem zadatku, ani jej utrata wskutek niewykonania umowy (art. 394 § 1 k.c.) nie jest zużyciem korzyści w rozumieniu art. 409 k.c.

I CZ 9/12 – postanowienie z dnia 3 lutego 2012 r.

Sprawa o uznanie spadkobiercy za niegodnego dziedziczenia jest sprawą o prawa majątkowe.

V CSK 91/11 – wyrok z dnia 8 lutego 2012 r.

Przewidywalność szkody, o której mowa w art. 74 zd. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów z dnia 11 kwietnia 1980 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 45, poz. 286) nie wyłącza odpowiedzialności strony naruszającej umowę, lecz ogranicza wysokość należnego od dłużnika odszkodowania.

III CSK 189/11 – wyrok z dnia 9 lutego 2012 r.

Domniemanie przewidziane w art. 891¹ § 1 zd. czwarte k.p.c. nie może być wzruszone porozumieniami zawartymi przez współposiadaczy rachunku wspólnego (art. 51 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – prawo bankowe, Dz. U. Nr 140, poz. 939 ze zm.), jeżeli nie zostały one uwzględnione w treści umowy tego rachunku (art. 725 k.c.).

II CSK 294/11 – wyrok z dnia 10 lutego 2012 r.

W razie sprzedaży lokalu mieszkalnego nabytego z bonifikatą od jednostki samorządu terytorialnego i przeznaczenie ceny na nabycie – po dniu 22 października 2007 r. – innego lokalu lub nieruchomości, do oceny obowiązku zwrotu bonifikaty ma zastosowanie art. 68 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651 ze zm.).

I CSK 293/11 – postanowienie z dnia 15 lutego 2012 r.

Wyłączenie z obrotu cywilnoprawnego dróg publicznych przewidziane w art. 2a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115 ze zm.) dotyczy nieruchomości, które po zrealizowaniu procesu inwestycyjnego są budowlą przeznaczoną do prowadzenia ruchu drogowego, zlokalizowaną w pasie drogowym (art. 4 pkt 2 wymienionej ustawy).

IV CSK 236/11 – wyrok z dnia 16 lutego 2012 r.

1. Zobowiązanie ujęte w tytule wykonawczym może być objęte odnowieniem (art. 506 k.c.).

2. Odnowieniem może być objęta pożyczka udzielona ze środków Funduszu Pracy (art. 720 k.c.) na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnianiu i bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 518 ze zm.).

IV CSK 240/11 – wyrok z dnia 22 lutego 2012 r.

Nie można żądać ustalenia nieistnienia małżeństwa (art. 2 k.r.o.) z powołaniem się na niezłożenie oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński z powodu pozostawania w stanie wyłączającym świadome wyrażenie woli (art. 15¹ § 1 pkt 1 k.r.o.).

IV CSK 276/11 – wyrok z dnia 22 lutego 2012 r.

W sprawie o naruszenie dóbr osobistych skazanego sąd nie może oceniać, czy dyrektor zakładu karnego, odmawiając skazanemu przysługujących mu uprawnień, działał w sposób bezprawny.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 6/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku Białej przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"1. Czy reguły wyłączenia wielości ocen mają zastosowanie na gruncie art. 8 § 1 k.k.s.,

2. O ile słuszne jest stosowanie reguł wyłączenia wielości ocen, czy art. 76 k.k.s. jest *lex specialis* do art. 286 § 1 k.k.,

3. O ile stosowanie reguł wyłączenia wielości ocen na gruncie art. 8 § 1 k.k.s. nie jest zasadne, czy przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. i art. 76 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. pozostaje w zbiegu idealnym z przestępstwem z art. 286 § 1 k.k.s.?"

I KZP 7/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy prokurator, w odniesieniu do czynów, które według zarzutów miał popełnić w czasie sprawowania swojego urzędu, zachowuje immunitet określony w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599) także wtedy, kiedy kwestia pociągnięcia go za nie do odpowiedzialności karnej aktualizuje się dopiero po zakończeniu sprawowania przez niego urzędu, nawet gdy nie korzysta ze statusu prokuratora w stanie spoczynku?"

I KZP 8/12

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do znamion przestępstwa znieważenia funkcjonariusza publicznego (art. 226 § 1 k.k.) należy publiczność działania sprawcy?”

I KZP 9/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy wynikający z treści przepisu art. 66 § 3 k.k. materialnoprawny warunek pojednania się pokrzywdzonego ze sprawcą jest spełniony również wtedy, gdy pojednanie takie nastąpiło między kuratorem ustanowionym przez sąd opiekuńczy na podstawie przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dla reprezentowania małoletniego pokrzywdzonego w postępowaniu karnym a sprawcą, a jeśli tak, czy dla zachowania skuteczności tej czynności konieczne jest zezwolenie sądu opiekuńczego?"

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 140/11 – wyrok z dnia 16 grudnia 2011 r.

1. „Naruszenie przepisów prawa”, o jakim mowa w art. 229 § 3 k.k., to naruszenie każdego aktu normatywnego obowiązującego powszechnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które oznacza niewykonanie nakazu lub przekroczenie zakazu, obowiązujących osobę pełniącą funkcję publiczną jako adresata tych norm. Naruszenie przepisów prawa w rozumieniu art. 229 § 3 k.k. nie obejmuje natomiast tych zachowań osób pełniących funkcje publiczne, które są uzależnione od ich oceny danej sytuacji faktycznej.

2. Przypisanie odpowiedzialności karnej za przestępstwo określone w art. 229 § 3 k.k., wymaga wskazania normy prawnej nakazującej osobie pełniącej funkcję publiczną określone zachowanie, a także ustalenia, że udzielenie korzyści majątkowej lub osobistej (bądź obietnica jej udzielenia) wiązało się z naruszeniem tej normy.

III KK 176/11 – postanowienie z dnia 11 stycznia 2012 r.

Poddanie oskarżonego badaniom psychiatrycznym w innej sprawie nie tworzy, samo przez się, uzasadnionych wątpliwości co do stanu jego poczytalności odnośnie do innego czynu, a tym samym nie przesądza potrzeby dopuszczenia dowodu z opinii biegłych psychiatrów i poddania go – tylko z tego względu – kolejnym badaniom psychiatrycznym.

III KK 192/11 – wyrok z dnia 11 stycznia 2012 r.

Jeżeli przy rozbieżności poglądów w doktrynie i orzecznictwie, sąd decyduje się podzielić określone stanowisko, to powinien, nie tylko przez samo odwołanie się do niego, ale także przez rozważenie argumentów wyrażanych przez zwolenników innego poglądu, wskazać w sposób przekonujący powody trafności aprobowanego poglądu i niezasadności jego przeciwieństwa.

III KK 214/11 – postanowienie z dnia 11 stycznia 2012 r.

Wątpliwość co do bezstronności sędziego (art. 41 § 1 k.p.k.), musi istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby.

II KK 328/11 – postanowienie z dnia 11 stycznia 2012 r.

Termin jednego roku, określony w art. 152 k.k.w., liczy się od dnia wydania pierwszego postanowienia o odroczeniu wykonania kary i obejmuje okresy odroczenia, a gdy wniosek o kolejne odroczenie został złożony przed zakończeniem wcześniej udzielonego okresu odroczenia, również okres pomiędzy dniem zakończenia wcześniej udzielonego odroczenia a dniem kolejnego postanowienia o odroczeniu.

V KK 389/11 – wyrok z dnia 17 stycznia 2012 r.

„Zbiegnięcie z miejsca zdarzenia” (art. 178 § 1 k.k.), to oddalenie się sprawcy z miejsca zdarzeń określonych w art. 173, 174 i 177 k.k., podjęte w celu uniknięcia odpowiedzialności za tego rodzaju przestępstwa.

II KK 264/11 – wyrok z dnia 25 stycznia 2012 r.

Przesłanka orzekania środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową, polegająca na konieczności wykazania, że zachowanie sprawcy przy popełnieniu przestępstwa wskazywało, iż jego udział w imprezach masowych zagraża istotnym dobrom chronionym prawem, wynikająca z art. 41b § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2012 r., nie odnosiła się do przestępstw określonych w art. 59 i 60 ustawy z dnia 9 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504 ze zm.).

II KK 5/12 – wyrok z dnia 2 lutego 2012 r.

Wyjątek określony w art. 443 zd. 1 *in fine* k.p.k. nie ma zastosowania w przypadku, gdy sąd odwoławczy ponownie rozpoznaje sprawę, na skutek uwzględnienia przez Sąd Najwyższy kasacji wniesionej na korzyść skazanego w warunkach określonych w art. 343 lub art. 387 k.p.k. albo art. 156 k.k.s. i uchylenia wyroku sądu drugiej instancji.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 4/12

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w skład kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i celowej obrony strony reprezentowanej przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego wchodzi koszty przejazdów takiego pełnomocnika do sądu w celu wzięcia udziału w rozprawie?”

PYTANIE PRAWNE DO IZBY WOJSKOWEJ

WZP 1/12

Pytanie prawne Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy przepis art. 306 § 1 zd. 1 *in fine* k.p.k., przyznający uprawnienie do złożenia zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa wyłącznie stronom postępowania przygotowawczego wskazanym w art. 299 § 1 k.p.k. w osobach pokrzywdzonego i podejrzanego stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisu art. 459 § 3 k.p.k. w zw. z art. 465 § 1 k.p.k., zgodnie z którym zażalenie przysługuje, obok stron, także osobie, której postanowienie bezpośrednio dotyczy, chyba że ustawa stanowi inaczej, i w ten sposób wyłącza możliwość złożenia zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa przez osobę podejrzaną na podstawie art. 306 § 1 k.p.k. w sytuacji, gdy nie stała się podejrzanym w rozumieniu art. 71 § 1 k.p.k., lecz w treści postanowienia o umorzeniu śledztwa w określeniu czynu w rozumieniu art. 322 § 2 k.p.k. wskazano jej imię i nazwisko oraz inne dane o jego osobie w sposób określony w art. 322 § 3 k.p.k.?"